

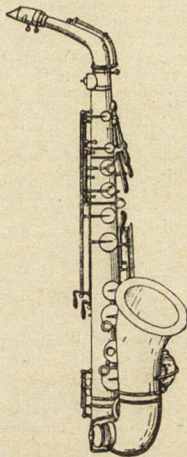
политански диалект, получава поръчка да напише опера за Рим, където се установява; следъ успѣха на операта „Алесандро“, бива назначенъ 1763 за директоръ на „Orpedaletto“ (дѣвическа консерватория) въ Венеция. Следъ това пише опери за Щутгартъ и Мюнхенъ, Лондонъ и, за да избѣгне преследване, поради голѣми дългове, отъ тамъ се отзовава въ Парижъ, където нѣколко негови опери биватъ поставени въ „Голѣмата опера“. Повлиянъ отъ Глукъ, С. развива своя голѣмъ даръ, изявенъ още въ раншинтъ му творби, като се вглѣбява повече въ драматичната страна и, съ „Едипъ отъ Колона“, създава най-ценната своя опера. Освенъ кръгло 50 опери: „Олимпиада“, „Митридатъ“, „Рено“ и др. нѣколко оратории (въ тази областъ С. създава, сжщо, нѣщо значително) — „Естеръ“, „Св. Филипъ“, „Сватбата на Рутъ“, „Иефтай“, „Макавейци“ и др.), писалъ е 6 квартети, триосонати, цигулкови сонати и множество меси, псалми и др. църковни творби.

Саксотромба — Saxotromba — е едно семейство инструменти, изнамѣрено отъ Адолфъ Саксъ, чиито мензура и тонъ сж между тѣзи на саксхорната и сжчинската хорна. Инструментътъ се прави въ 7 голѣмини — като саксхорната, но не е намѣрилъ приложение въ оркестъра.

Саксофонъ — Saxophon — духовъ инструментъ, изнамѣренъ 1846 отъ Ад. Саксъ — направенъ отъ металъ. Звуквата му тръба (цевъ) има коническа форма, и е снабдена съ 18 клапи, а тонътъ се получава като при кларинета — съ кларинетовъ мундщюкъ, но поради коническата форма на звуквата цевъ, при С-тъ октавитъ се получаватъ по сжщия принципъ, както при обоя. Прави се въ 6 различни голѣмини: пиколо, сопранъ, алтъ, теноръ, бари-тонъ и басъ. С-тъ намѣри напоследъкъ широко приложение въ джазовата музика, а сжщо се употребява въ оперната и симфонична музика.

Саксхорнъ — Saxhorn — е едно семейство инструменти, произлѣзло отъ офиклейда, чрезъ замѣняването отъ Ад. Саксъ на клапитъ съ вентили, поради което се получава по чиста интонация. Саксъ е строилъ

7 вида (голѣмини): отъ сопранино — до контрабасъ.

Саксофонъ

Саксъ, Адолфъ — Sax, Adolphe — бележитъ строителъ на инструменти, изнамѣрвачъ на саксофона, род. 6 ноемв. 1814 въ Денанъ, умр. 4 февр. 1894 въ Парижъ, училъ флейта и кларинетъ въ Брюкселската консерватория, следъ което се посвещава на правене инструменти. Следъ внасяне подобрене въ кларинета и, поучилъ се твърде много въ строителство на инструменти отъ своя баща **Шарль Жозе С.** (1791—1865), той изнамира саксофона (1842) и, насърченъ отъ Обертъ, Халеви и Берлиозъ, той продължава дѣлото си, като внася подобрения и въ меднитѣ духови инструменти, които почва да прави въ разни голѣмини: саксхорна, саксотромба и др. Като учителъ по саксофонъ въ Парижката консерватория (отъ 1857), С. издава една школа за изучаване на неговитѣ инструменти.

Саксъ, Куртъ — Sachs, Curt — значителенъ музикаленъ историкъ, род. 29 юний 1881 въ Берлинъ, училъ тамъ музика и история на изкуствата, 1919 — доцентъ, 1921 — професоръ въ Берлинския универ-